

ABDÜLKADİR ÖZTÜRK

TEM SANAT GALERİSİ

Valikonağı Cad. Prof. Dr. Orhan Ersek Sok. 44/2 Nişantaşı 80200 İstanbul Tel: (0 212) 247 08 99, 234 13 46 Faks: 247 97 56

Heykel Sergisi 11 Mart - 6 Nisan 1996

Açılış 11 Mart 1996 Pazartesi Saat 18.00

"Bağlılık", 1989, 25 x 40 x 19 cm, ceviz ağacı

"İdolleşmek", 1995, 42 x 26 x 15 cm, serpantin taşı

Ön Kapak : "Üç Başlı Figür", 1994, 105 x 33 x 32 cm, bronz döküm tek parça

Arka Kapak : "Gün Doğuşu", 1995, 58 x 43 x 25 cm, serpantin taşı

ABDÜLKADİR ÖZTÜRK

Bedri Rahmi Eyüboğlu, bir yazısında; "Bizlerde dokunma duygusu uyandıran heykellere ne mutlu" der. Abdülkadir Öztürk'ün heykelleri de insanda bu duyguyu uyandırıyor. Yapıtları gördüğümüzde, onlara dokunmak, avucunuzun içine almak, tutmak istiyorsunuz.

Genellikle taş, ağaç ve bronzdan yapılmış bu heykellerin çıkış noktası doğa ve insan. Gerek malzemesi, gerek organik formları ve gerekse ele alınan konular yönünden heykeller sizi doğaya çekiyor. Belki bu nedenle tıpkı su kenarındaki çalkı taşlarına dokunma isteği gibi siz de bu heykellere dokunmaktan kendinizi alamıyorsunuz.

İnsanı ise; ayrıntılarından arınmış, salt anlatıma hizmet eden yanları ile simgeleştirilmiş olarak algılıyorsunuz.

Heykeller, özellikle taş olanlar, açık ve kapalı formların dengesini sergiliyor. Hacim ve kütle dengeli bir biçimde yapıtlarda ele alınmış. Göz boşlukları da (iç büyük formlar), dış büyük formlarla eş değerde ve bütünün bir parçası olarak değerlendiriyor. Bu yapısal özellikleriyle, heykelleri tam olarak görmek için bir bakış noktasından değil, etrafında dolanarak algılamak gerekiyor. Yine bu yapıtlarıyla heykeller hem abidevi (Monumental) etki bırakıyor, hem de geniş mekanlarda ya da açık havada sergilenmelerinin (daha büyük olarak) daha uygun olacağını düşündürüyor.

Taş heykellerde malzemenin alabildiğine cilalandırılmış yüzeyleri keskin ışık ve gölge ayrımlarına olanak vererek formları daha da belirginleştiriyor. Bu ışık gölge ayrımlarına kimi yerlerde katılan taşın kendi görsel dokusu heykele ayrı bir güzellik kazandırıyor.

Ağaç heykellerde doku çok daha ön planda. Formların aşağı yukarı giden hareketlerine ters yönden bir denge oluşturuyor. Bir başka deyişle, doku heykelerde salt bir süsleme öğesi değil, aynı zamanda işlevsel. Öztürk'ün heykelleri durağan değil devingen. Gözü her defasında bir yerden alıp bir yere götürüyor. Formlar nefes alıyor, akıp gidiyor, eriyor, bütünleşiyor, ayrılıyor.

Kimi figürler Giacometti'de olduğu gibi iç büyükler içinde eriyor inceliyor, kimileri fütürist heykeller gibi zaman kavramı içeriyor. Genelde heykellerde yuvarlak ve oval formlar hakim.

Yinelemek gerekirse, heykeller insanda dokunma duygusu uyandırıyor ve doğal, insancıl formlarla bizlere ulaşıyor.

Çoğu simgeler insan; Anadolu'nun verici, doğurgan, üretken insanı, toprak insanları, bereket tanrıçaları. Size umut, yaşam, doğa vaadeden bu heykeller de sizde bu duyguları uyandırıyor.

Ayrıca, Anadolu'nun salt doğasını, yaşamını, bereketini simgelemiyor bu heykeller, ama alışılmadık aksine bir uyanışı, bir karşı koymayı, bir gerilimi de simgeliyor.

Abdülkadir Öztürk'ün heykelleri estetik açıdan hem biçimci, hem de dışavurumcu kuramla açıklanabilir. Biçimci yaklaşımla ele alınan kimi yapıtlar, ağacın, taşın sanatçıya çağrıştırdığı biçimleri seyirciye sunarken, kimileri insanı, insanın iç dinamiğini, belki tutkularını ve belki de mütevekkil olmaya karşı başkaldırışını simgeledikleri için anlatımcı kurama göre değerlendirilebilirler.

Sanatçı, sanat yaşamına seramikçi olarak başlamış. Bu nedenle taşı, toprağı iyi tanıyor ve değerlendirmeyi iyi biliyor. Bir başka deyişle, O iyi bir usta. Taşın, toprağın, ağacın belirli bir forma ve anlatıma yönelik işlenişindeki ustalık Öztürk'ün anlatımına sağlam bir alt yapı oluşturuyor. Çok çeşitli malzeme kullansa da sanatçının ana malzemesi taş. Çevresini bu anlamda sürekli araştıran sanatçı bunu yaparken yaratıcılığa da ilk adımını atmış oluyor.

Abdülkadir Öztürk, Hatay, Mustafa Kemal Üniversitesi'nde öğretim görevlisi. Böylesi bir sanatçıyı çatısı altına almak üniversite için gerçekten bir kazanç. Hatay'ın kültürel geleneğinde heykel sanatının ağırlıklı olarak yer aldığı düşünüldüğünde (Hasa, antikçağ heykel atölyeleri, Harbiye kopya heykel ve döküm atölyeleri) Abdülkadir Öztürk'ü bu bölgede böyle bir geleneğin devamı gibi düşünebiliriz.

İstanbul gibi zengin kültür çevresinden kalkıp, özveri ile, Hatay'ı kendisine çalışma ortamı seçen Öztürk'ün kendisi için olan kayıpların yerini bu yöreye kazandırdığı ve kazandıracığı zenginliklerle dolduracağı kesin.

*Prof. Olcay Kırıçoğlu
M.K.Ü. Rektör yardımcısı*

"Üçlü Kompozisyon", 1993, 18 x 26 x 19 cm, bronz döküm tek parça

"Birliktelik", 1993, 25 x 40 x 9 cm, bronz döküm 1/4

"Farklı Yaşama Doğru Gidiş", 1995, 102 x 38 x 34 cm, ceviz ağacı

"Yaşam Şekli", 1995, 95 x 30 x 18.5 cm, karaağaç

"Güne Bakmak", 1995, 19 x 11 x 30 cm, serpantin taşı

"Aile Kucağı", 1995, a- 35 x 25 x 11 cm, b- 10 x 14 x 5 cm, serpantin taşı

"Uyuyan Güzel", 1995, a- 12 x 23 x 13 cm, b- 3 x 8 x 2 cm, serpantin taşı

"Uzanım", 1995, 21 x 36 x 18 cm, serpantin taşı

"İç Oyumlar", 1995, 37 x 18 x 18 cm, serpantin taşı

"Sevgi Güneşi", 1995, 47 x 27 x 16 cm, serpantin taşı

"Görülmeyen Bakış", 1994, 160 x 34 x 17 cm, ıhlamur ağacı

"Diz Üstü Oturan Figür", 1995, 13 x 14 x 9 cm, serpantin taşı

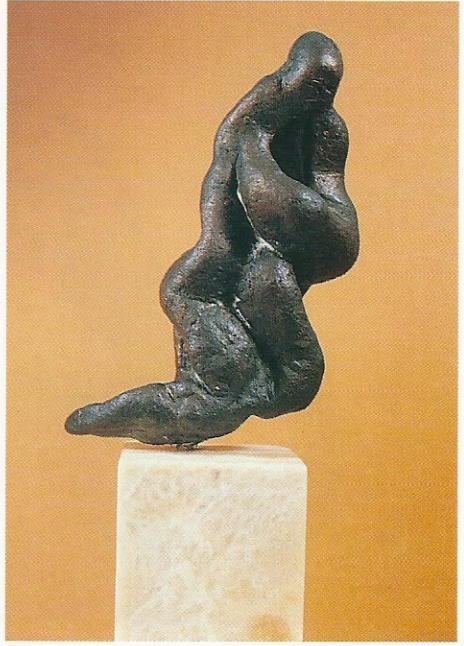
*"Figürün Gölgesi", 1995,
20 x 12 x 6 cm, serpantin taşı*

*"Bakış", 1995,
20.5 x 20 x 9 cm, serpantin taşı*

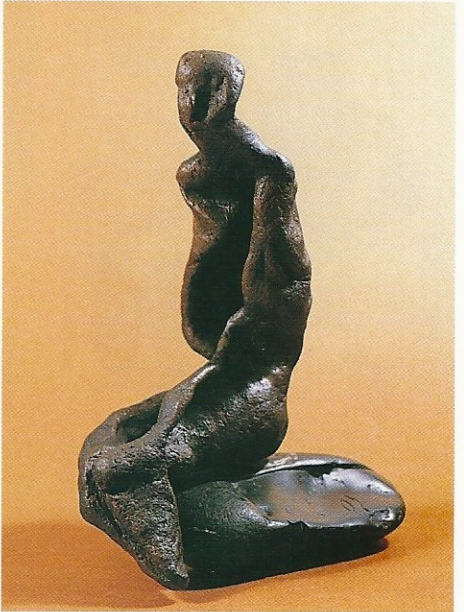
*"Balerin", 1994,
26 x 7 x 5 cm, bronz döküm tek parça*

*"Anne ve Çocuk", 1994,
15 x 10 x 5 cm, bronz döküm tek parça*

*"Taş Üstünde Oturmak", 1995,
25 x 13 x 10 cm, bronz döküm tek parça*

*"Hayaller Üzerine Oturmak", 1994,
23.5 x 17.5 x 9 cm, bronz döküm tek parça*

"İkili Görünüm", 1995, a- 10 x 8 x 5 cm, b- 4 x 10 x 7 cm, serpantin taşı

ABDÜLKADİR ÖZTÜRK

1949 yılında Sivas'ta doğan Abdülkadir Öztürk, 1974 yılında İstanbul Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nun bitirdi. 2., 3., 4. ve 5. İstanbul Sanat Fuarlarında Tem Sanat Galerisi pavyonunda sergilenen eserleri nedeniyle eleştirmen ve sanatseverlerin beğenisini kazanan sanatçı, Taksim Sanat Galerisi'nde, Hatay Arkeoloji Müzesi'nde ve Tem Sanat Galerisi'nde (1994, 1996) olmak üzere dört kişisel sergi açmıştır. Abdülkadir Öztürk, halen M. K. Ü. Eğitim Fakültesi Resim İş Bölümü Heykel Atölyesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Heykellerini taş, ağaç ve bronz malzemeyi kullanarak yapan Öztürk, soyut ifadeleri, düşleri somutlaştırı-

rak çağdaş bir dille yorumlar. Çevresindeki doğal zenginliklerden esinlenerek soyut figüratif eserler veren sanatçı, insan figürünün tors estetiğini gizemler, insanların yaşadığı çevreyle sorumluluklarını sorgulayarak, bütünleşmesini sağlamaya çalışır. Abdülkadir Öztürk, doğal şartlarda oluşmuş bir taşın formunu kendi estetik form anlayışıyla birlikte yorumlayarak eserini yaratmaktadır. Taşı, milyonlarca yıl önceki oluşumunun içine girip, kristalleşme özelliğine tanık olmuşçasına, günümüze taşır; böylelikle, taşın ve ağacın, sanatçının elinde, yeniden şekillendirme süreci sonunda yeni kimliğini kazanmış izleriz.

"Uzlamak", 1995,
33 x 50 x 20 cm, serpantin taşı

"Sirt Sirta Yaşamak", 1995,
31 x 13 x 13 cm, serpantin taşı

TEM SANAT GALERİSİ

Valikonuğı Cad. Prof. Dr. Orhan Ersek Sok. 44/2 Niğantaşı 80200 İstanbul Tel: (0 212) 247 08 99, 234 13 46 Faks: 247 97 56